

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2006-740-0187
Dok.: JLY40276

Besvarelse af spørgsmål nr. 5 af 31. oktober 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Gruppesøgsmål m.v.) (L 41).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes uddybende kommentere Forbrugerrådets høringssvar for så vidt angår forslaget om, at også andre end Forbrugerombudsmanden skal kunne udpeges som grupperepræsentant i gruppesøgsmål efter frameldingsmodellen, herunder bedes ministeren redegøre for de norske regler på dette punkt, samt hvorfor lovforslaget på dette punkt adskiller sig fra de norske regler.”

Svar:

Forbrugerrådet kritiserer, at det efter lovforslaget alene er en offentlig myndighed (Forbrugerombudsmanden), der kan udpeges som grupperepræsentant i et gruppesøgsmål efter frameldingsmodellen, og rådet finder det urimeligt, at det alene er en offentlig myndighed (en person), som er udnævnt af regeringen, der vil kunne føre denne type af sager.

Efter forslaget til retsplejelovens § 254 c, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 10), kan der som grupperepræsentant i et gruppesøgsmål efter frameldingsmodellen kun udpeges en offentlig myndighed, der ved lov er bemyndiget til det. I lovforslaget er medtaget et forslag om, at Forbrugerombudsmanden skal kunne udpeges som grupperepræsentant, jf. lovforslagets §§ 4-7 (ændring af markedsføringsloven mv.), hvilket skal ses i lyset af de opgaver, som Forbrugerombudsmanden i forvejen varetager.

I et gruppesøgsmål efter tilmeldingsmodellen kan derimod også medlemmer af den pågældende gruppe samt foreninger mv., når søgsmålet falder inden for rammerne af foreningens formål (f.eks. Forbrugerrådet i forbrugersager), udpeges som grupperepræsentant, jf. forslaget til retsplejelovens § 254 c, stk. 1.

Efter reglerne i den norske tvistelov (der endnu ikke er trådt i kraft) kan medlemmer af den pågældende gruppe samt foreninger mv. og offentlige organer, der har til opgave at fremme sær-

skilte interesser, når søgsmålet ligger inden for deres formål og naturlige virkeområde, udpeges som grupperepræsentant, uanset om der er tale om et gruppesøgsmål efter tilmeldingsmodellen eller frameldingsmodellen, jf. tvistelovens § 35-3, første led, jf. § 35-9, andet led.

Som der nærmere er redegjort for i pkt. 3.2, 3.4.4 og 3.4.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger, er Justitsministeriet enig med Retsplejerådet i, at betænkelighederne ved at tillade frameldingsgruppesøgsmål – navnlig at retssagen omfatter personer, der ikke aktivt har tilmeldt sig, og at der under sagen ikke nødvendigvis vil være en præcis viden om, hvor stor gruppen er, og hvilke personer der vil være bundet af dommen – mindskes, hvis kun offentlige myndigheder kan udpeges som grupperepræsentant. Det skyldes bl.a., at offentlige myndigheder er underlagt et almindeligt saglighedskrav, som vil gælde, når myndigheden skal tage stilling til, om der er grundlag for at anlægge et gruppesøgsmål.

Som anført i pkt. 3.5.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger har Forbrugerombudsmanden i medfør af markedsføringsloven mulighed for at indhente relevante oplysninger til brug ved behandlingen af et gruppesøgsmål, og Forbrugerombudsmanden vil være forpligtet til at behandle de modtagne oplysninger i overensstemmelse med de almindelige regler om tavshedspligt for den, der virker inden for den offentlige forvaltning.

Dette er baggrunden for, at lovforslaget er udformet sådan, at foreninger mv. – f.eks. Forbrugerrådet – ikke kan udpeges som grupperepræsentant i et frameldingsgruppesøgsmål.